

PAŠTIKA

Pondělí

Pan Michl je v obchodě. Kupuje jídlo. Co si dám dnes k večeři? Myslí si pan Michl. „Salám ne, ten není zdravý. Sýr taky ne, ten jím pořád. Tak já nevím...“

„Co si přejete?“, ptá se prodáváč.

„Paštitku“, říká pan Michl.

„Paštitku, ano“, říká prodáváč. „Máme pražskou paštitku, játrovou paštitku, husí paštitku, štrasburskou paštitku... Jakou paštitku si dáte?“

„Štrasburskou paštitku.“

„A okurky?“

„Ano, okurky a rohlík.“

„Ještě něco?“, ptá se prodáváč.

„Ne. Kolik to stojí?“, ptá se pan Michl.

...

Pan Michl jde domů. Kristepane, to je drahá paštika! Myslí si pan Michl.

To je asi pravá štrasburská paštika. Já neznám štrasburskou paštitku. To musí být dobrota. Ale ta cena!

...

Pan Michl má kocoura. Jmenuje se Eman.

„Ahoj Emane“, říká pan Michl. „Mám dobrotu

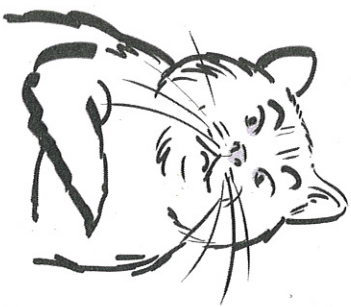
k večeři.“

„Mňau“, říká Eman.

„Ty chceš taky, vid’?“, říká pan Michl. „Kdepak,

to ne. Ta paštika je moc drahá. Já sám neznám tu paštitku“, říká pan Michl a těší se na paštitku.

Eman se dívá na pana Michla.

„Tak můžeš jenom čichat k paštice, ale ne jíst“, říká pan Michl.

...

Pan Michl sedí u stolu. Na stole má paštitku, okurky a rohlík. Na stole sedí taky Eman a dívá se na pana Michla a na paštitku.

„Mňau“, říká Eman.

„Můžeš jenom čichat k paštice, ale ne jíst“, říká pan Michl.

Eman opatrně čichá k paštice.

„Voni dobře, vid’?“, říká pan Michl.

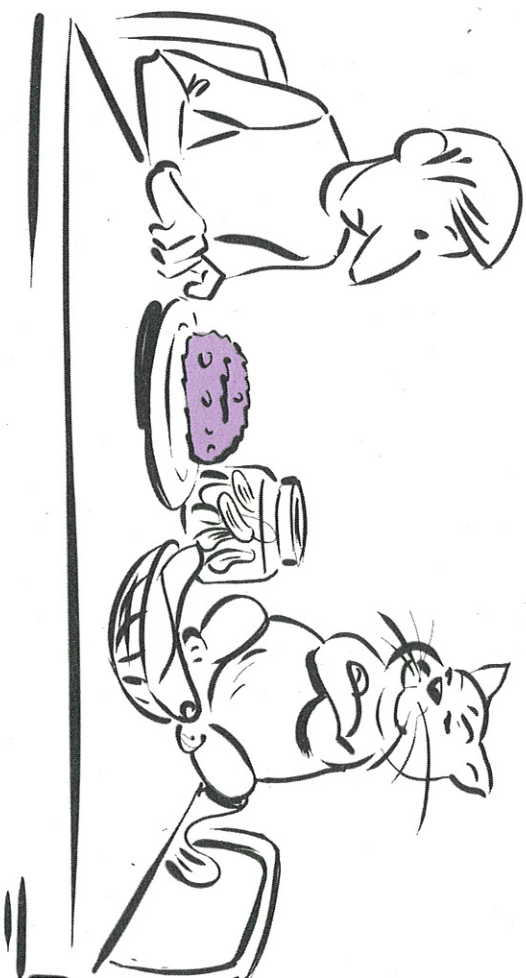
Kocour se dívá na paštitku a nedělá nic. Nechce jíst paštitku.

„Cože? Paštika nevoní? Taková drahá paštika?“ ptá se pan Michl.

„Mňau“, říká Eman.

„Co? Ta paštika není dobrá?“

...

Možná paštika není dobrá, myslí si pan Michl. Kocour má instinkt.

Kocour ví, co je dobré a co není dobré. Kocour možná čichá botulin.

„Emane“, říká pan Michl. „To je výborná štrasburská paštika. Na, tady

máš kousek paštitky, můžeš jíst.“

Kocour opatrně čichá k paštice. Potom pomalu jí kousek paštitky.

„Taková drahá paštika nemůže být špatná“, říká pan Michl.

Ale možná botulin nefunguje hned, myslí si pan Michl.

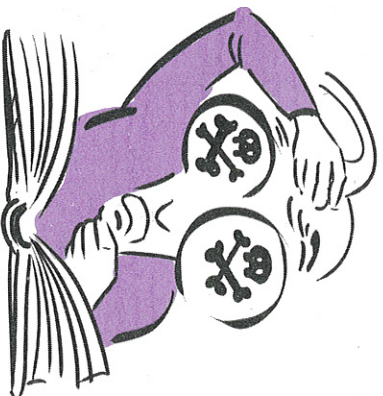
...

Pan Michl se dívá do slovníku a hledá botulin. „Botulin je silný jed. Funguje za 24–36 hodin. Pacient může umřít.“

„Děkuju pěkně“, říká pan Michl a večerí jenom rohlík a okurky.

...

V noci Eman spí u pana Michla v posteli. Ale pan Michl nespí. Dívá se na Emanu. Kontroluje Emanu. Není nemocný?, myslí si pan Michl.

...

Úterý

Ráno říká pan Michl: „Tak co, Emane, jak se máš? Dobrá večere? Dobrá paštika?“

Eman neříká nic.

Nic neříká. Možná je nemocný.

„Já teď nechci jíst tu paštiku. Nemám hlad“, říká pan Michl.

...

Večer je pan Michl zase doma.

„Ahoj Emane, jsi v pořádku?“

„Mňau“, říká Eman.

„Máš štěstí“, říká pan Michl. „Ale musíme ještě čekat, ještě to není 36 hodin.“

Pan Michl čichá k paštice. Voní jinak než večera. Možná dnes je tam botulin, myslí si pan Michl. Ale můžu vyhodit tak drahou paštiku? Nemůžu.

...

Pan Michl se dívá na Emanu. „Ty jsi můj jediný přítel“, říká.

„Na, Emane.“ Pan Michl dává celou paštiku Emanovi.

Eman dlouho čichá k paštice a potom jí paštiku.

„Ty se máš“, říká pan Michl. „Ty máš štěstí. Který kocour má k večerí štrasburskou paštiku?“

...

V noci pan Michl pětkrát kontroluje Emanu. Není nemocný? Eman spí a má se dobře.

...

Středa

Ráno říká pan Michl: „Ty se ale máš, Emane. Snědl jsi moji paštiku a já jsem neměl nic.“

Podle Karla Čapka, Paštika. Z knihy Podpovídky, Praha 2000.